

PERSECUTAREA BISERICII

Creștinii au fost persecutați atât de evrei cât și de autoritățile seculare ale vremii. Evreii au fost primii persecutori ai bisericii din Ierusalim. Saul este un exemplu recunoscut de el însuși ca „persecutor al creștinilor”, ca mulți alții dintre cei din neamul lui din râvnă pentru Lege.

Creștinii au devenit foarte repede ținta persecuțiilor de tot felul, unele de o ferocitate și cruzime de nedescris. Creștinii nu au fost însă persecutați pretutindeni și întotdeauna.

Valurile de persecuție au venit la răstimpuri, cu intervale de pace și relativă libertate. Atacurile împotriva creștinilor au avut, în general, un caracter local și au variat mult în intensitate.

Istoria consemnează zece “valuri” de persecuție a creștinilor.

Cele 10 valuri de persecuție

- 1 Nero (54-68)
- 2 Domițian (81-96)
- 3 Traian (98-117)
- 4 Marcus Aurelius (161-180)
- 5 Septimiu Severus(193-211)
- 6 Maxim Tracul (235-238)
- 7 Decius (249-251)
- 8 Valerian (253-259)
- 9 Aurelian (270-275)
- 10 Dioclețian (284-305)

NERO CLAUDIUS CAESAR - (54-68)

- Nero Claudius Caesar s-a născut în anul 37 și a fost căsătorit cu Octavia. Din anul 60 a urmat modelul lui Caligula (despotismul oriental-elenistic).
- Persecuția contra creștinilor a cunoscut momente crude și nemaivăzute: creștinii erau aruncați fiarelor în arene, alții erau arși pe rug, sfâșiați de animale și martirizați multe alte feluri.
- Martiri: nu este cunoscut numărul mucenicilor, dar se apreciază a fi fost mulți, printre care (după Tacitus și Clement Romanul), Apostolii Petru și Pavel.
- Nefiind cunoscuți martiri și în alte orașe, se consideră că persecuția s-a limitat numai asupra creștinilor din Roma.
- Decretat de senat *hostis publicus* (lat. „dușman public”) și condamnat la moarte la 9 iunie 68, Nero s-a sinucis rostind cuvintele *Qualis artifex pereo* (lat. "Ce mare artist piere").

Persecuțiile locale sub Nero

- Nero a fost primul mare persecutor al Bisericii creștine, între anii 54-68d.Hr.
- A incendiat o parte a Romei ca să se inspire în compozițiile sale din zgomotele clădirilor ce se prăbușeau și țipetele oamenilor disperați care alergau printre flăcări.
- Când zvonul s-a răspândit în popor că Nero a dat foc Romei, acesta a găsit un țap ispășitor în creștinii care nu erau văzuți bine și astfel a abătut asupra lor o campanie de distrugere.
- Incendiul din anul 64 d.Ch., a mistuit 10 din cele 14 cartiere ale Romei.
- Istoricul roman Tacitus, un necreștin, spune că Nero a poruncit ca acești *“creștini să fie sfâșiați de câini, țintuiți pe cruci, ... folosiți chiar ca torțe vii pentru iluminarea nocturnă a grădinilor palatului.”*